A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. október 27.*

A C-329/03. sz. ügyben,

az EK 234.°cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Areios Pagos (Görögország), a Bírósághoz 2003. július 28-án érkezett, 2003. március 31-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Trapeza tis Ellados AE**

és

a **Banque Artesia**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, N. Colneric, K. Schiemann, Juhász E. és M. Ilešič (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: görög.

főtanácsnok: F. G. Jacobs,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. február 3-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

— a Trapeza tis Ellados AE képviseletében I. Soufleros, K. Christodoulou és T. Kontovazainitis dikigoroi,

— a Banque Artesia képviseletében F. Herbert ügyvéd, valamint G. Stefanakis és E. Papakonstantinou dikigoroi,

— a görög kormány képviseletében P. Mylonopoulos és M. Apessos, valamint V. Pelekou, meghatalmazotti minőségben,

— az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében H. Støvlbæk és G. Zavvos, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2005. április 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya a Szerződés 67. cikkének végrehajtásáról szóló, 1960. május 11-i első irányelv (HL 43., 921. o.), (a továbbiakban: első irányelv) I. melléklete B. listája IV.A. részének és D. listája VI. részének értelmezése.

2 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az Areios Pagos (semmítőszék) a Trapeza tis Ellados AE (a továbbiakban: görög jegybank) és a Banque Artesia (a továbbiakban: Artesia) között folyamatban lévő eljárásban terjesztette elő, melynek tárgya az, hogy a görög jegybank megtagadta a kötvények likvidálásából származó hozam konvertibilis drachmaszámlára való jóváírását.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

3 A brüsszeli (Belgium) székhelyű Artesia konvertibilis drachmaszámlát vezetett athéni (Görögország) fióktelepénél.

4 Az Artesia az 1981. április 28. és 1982. július 30. közötti időszakban a görög állam mint részvényes tulajdonában álló Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptixeos Anonimos Etairia (Görög Iparfejlesztési Bank Rt., a továbbiakban: ETVA) által nemzeti pénznemben kibocsátott, a kibocsátástól számított egyéves futamidejű, a tőzsdén forgalmazott kötvényeket vásárolt. A kötvények árát az Artesia konvertibilis drachmaszámlájáról fizették. A görög jegybank különleges engedélye volt szükséges ahhoz, hogy az említett kötvények értékének megfelelő összeg mindig konvertibilis maradjon.

5 1982. augusztus 24-én az Artesia engedélyt kért a jegybanktól, hogy a kötvények likvidálásából származó hozamot a konvertibilis drachmaszámlára írhassa jóvá annak érdekében, hogy azt hazatelepíthesse Belgiumba. Az 1982. augusztus 25. és 1986. november 23. közötti időszakban a görög jegybank több ízben elutasította a fenti kérelmet. Végül 1986. november 24-én megadta az engedélyt. Úgy tűnik, hogy a kérelem elutasításának legalábbis egyik alapja az volt, hogy nem engedélyezték az Artesia számára a kötvények konvertibilis drachmaszámláról való vásárlását, és ennek következtében a számla nem volt többé konvertibilis.

6 Az Artesia arra hivatkozva, hogy az 1982. szeptember 30. és 1986. december 11. közötti időszakban kárt szenvedett amiatt, hogy a görög jegybank az engedélyt több ízben megtagadta, 1987. április 28-án kártérítés iránti keresetet nyújtott be a jegybank ellen. Az Artesia arra hivatkozott, hogy a kötvényvásárlás az első irányelv I. melléklete B. listájának IV.A. része alá tartozott, és így a tagállamok kötelesek voltak azt engedélyezni a fenti irányelv 2. cikke alapján. Az ügyet a Polymeles Protodikeio Athinon (athéni elsőfokú bíróság), az Efeteio Athinon (athéni fellebbviteli bíróság), majd az Areios Pagos tárgyalta, amely azt visszautalta az Efeteio elé. Ez utóbbi bíróság 2001. július 27-én kötelezte a görög jegybankot, hogy fizessen kártérítést az Artesiának. Az Efeteio álláspontja szerint az eljárás tárgyát képező tőkemozgás az első irányelv 2. cikke és I. mellékletének B. listája alá tartozó tőkemozgás volt.

7 Mivel az görög jegybank az ítélet megsemmisítését kérte, az Areios Pagos felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Az ETVA által egyéves futamidővel kibocsátott kötvényekhez hasonló értékpapírok, vagyis (a) állami tulajdonban lévő bank által egyéves futamidővel kibocsátott, tőzsdén jegyzett és forgalmazott kötvények, illetve (b) részvénytársaság társasági formában működő bank által egyéves futamidővel kibocsátott, tőzsdén jegyzett és forgalmazott kötvények megszerzése az első [...] irányelv 4. cikkére, valamint a nómenklatúra VI. részére utaló D. listája alá tartozik-e, és »kincstárjegyekbe és a pénzpiaci kereskedésben szokásosan részt vevő értékpapírokba történő rövid távú befektetésnek« minősül-e, tekintettel a hivatkozott rendelkezésre és az általa elérni kívánt célra, illetve a nemzetközi kereskedelemben alkalmazott esetleges általános gyakorlatra?

2) Az [első] irányelv 4. cikkére utaló D. listájának és a nómenklatúra »folyószámlák és betéti számlák nyitása, azokon forrás elhelyezése, a pénzügyi intézményeknél vezetett folyószámlák és betéti számlák egyenlegének felhasználása vagy hazatelepítése« címet viselő IX. részének hatálya alá esik-e az, ha valamely bank vagy pénzintézet, amely a Monetáris Bizottság 1097/1959. sz., a jelen ítéletben hivatkozott határozatának megfelelően (külföldi deviza felhasználásával) nyitott, belföldi konvertibilis pénzeszközben vezetett betéti számlát használ, figyelemmel a hivatkozott rendelkezésre és az általa elérni kívánt célra?"

A szóbeli szakasz újbóli megnyitására vonatkozó kérelemről

8 A görög jegybank a Bíróság Hivatalához 2005. július 8-án érkezett kérelmével kérte a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.

9 Erre vonatkozóan fel kell idézni, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 61. cikkének megfelelően elrendelheti a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, amennyiben megállapítja, hogy nem kapott elegendő felvilágosítást, vagy az ügyben olyan érv alapján kell döntést hozni, amelyet a felek nem vitattak meg (a C-270/97. és 271/97. sz., Deutsche Post egyesített ügyekben 2000. február 10-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-929. o.] 30. pontja és a C-299/99. sz. Philips-ügyben 2002. június 18-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-5475. o.] 20. pontja].

10 A Bíróság, valamint a főtanácsnok álláspontja szerint a jelen esetben nincs helye a szóbeli szakasz újbóli megnyitásának. Következésképpen az újbóli megnyitásra irányuló kérelmet el kell utasítani.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

11 Az EGK-Szerződés 67. cikke (amely az EK-Szerződés 57. cikke, hatályon kívül helyezte az Amszterdami Szerződés) az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Az átmeneti időszak alatt és a közös piac megfelelő működésének biztosításához szükséges mértékben a tagállamok egymás között fokozatosan eltörlik a tagálla-

mokban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személyekhez kötődő tőkemozgásra vonatkozó korlátozásokat, valamint a felek állampolgárságán, lakóhelyén vagy székhelyén, illetve a tőkebefektetés helyén alapuló minden megkülönböztetést.

(2) A tagállamok közötti tőkemozgással kapcsolatos folyó fizetéseket legkésőbb az első szakasz végéig minden korlátozás alól mentesíteni kell."

12 Az első irányelv preambuluma szerint az Európai Gazdasági Közösség létrehozásáról szóló szerződés céljainak eléréséhez szükséges a tagállamok közötti tőkemozgások lehető legnagyobb szabadsága, és ezért a tőkemozgások lehető legszélesebb és leggyorsabb liberalizációja.

13 A fenti irányelv 1. cikkének (1) bekezdése és 3. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok az I. melléklet A. listájában, illetve bizonyos feltételek mellett az I. melléklet C. listájában felsorolt tőkemozgásoknak megfelelő ügyletek megkötéséhez és végrehajtásához, illetve a tagállamokban honos személyek közötti átutalásokhoz szükséges minden pénzváltást engedélyeznek.

14 Az első irányelv 2. cikkének (1) bekezdése rögzíti, hogy a „tagállamok az I. melléklet B. listájában felsorolt tőkemozgásoknak megfelelő ügyletek megkötéséhez és végrehajtásához, illetve a tagállamokban honos személyek közötti átutalásokhoz szükséges általános engedélyeket megadják".

15 Az első irányelv I. mellékletének D. listájában felsorolt tőkemozgások engedélyezésére ellenben nem állt fenn kötelezettség. A tagállamok szabadon fenntarthatták az ilyen tőkemozgásokra vonatkozó korlátozásokat.

16 Az első irányelv 4. cikke szerint:

„A Monetáris Bizottság legalább évente megvizsgálja a jelen irányelv I. mellékletben felsorolt tőkemozgásokra vonatkozó korlátozásokat és jelentést készít a Bizottság részére az eltörölhető korlátozásokról."

17 Az első irányelv I. melléklete B. listájának IV.A. részében felsorolt, „az irányelv 2. cikkében említett tőkeműveletek" alá tartozó tőkemozgások között szerepelnek különösen az „értéktőzsdei kereskedésben részt vevő belföldi értékpapírok megszerzése nem honos személyek által (kivéve a befektetési alapok befektetési jegyeit) és az ezen aktívák likvidálásából származó jövedelem hazatelepítése", ami a nómenklatúra IV.A részének felel meg. Ez utóbbi 3. pontjának i) alpontjában magában foglalja a „belföldi pénznemben kibocsátott" értékpapírok megszerzését, míg a 4. pontjában a „kötvények likvidálásából származó jövedelem hazatelepítését".

18 Az első irányelv I. mellékletének „[a]z irányelv 4. cikkében említett műveletekre" vonatkozó D. listája alá tartozó tőkemozgások között szerepelnek az alábbiak:

— a „[k]incstárjegyekbe és a pénzpiaci kereskedésben szokásosan részt vevő értékpapírokba történő rövid távú befektetések", ami a nómenklatúra VI. részének felel meg. Ez utóbbi magában foglalja a belföldi pénzpiacon nem honos személyek által végrehajtott rövid távú befektetéseket, és az ezek likvidálásából származó jövedelem hazatelepítését;

— a „folyószámlák és betéti számlák nyitása, azokon forrás elhelyezése, a pénzügyi intézményeknél vezetett folyószámlák és betéti számlák egyenlegének felhasználása vagy hazatelepítése", ami a nómenklatúra IX. részének felel meg. Ez utóbbi magában foglalja a nem honos személyek által belföldi pénzügyi intézményeknél végzett műveleteket, és vonatkozik mind a belföldi, mind a külföldi pénznemben vezetett számlákra és egyenlegekre.

A nemzeti szabályozás

19 A Monetáris Bizottságnak a korlátozott konvertibilitási rendszer Görögország tekintetében való alkalmazásáról szóló, 1097/1959. sz. határozata (FEK A' 109., 1959.06.16.) előírta, hogy az alapeljárás tényállásának időpontjában a külföldön honos személyek kétféle betéti számlával rendelkezhettek a görög jegybanknál, illetve az egyéb engedéllyel rendelkező bankoknál, nevezetesen konvertibilis drachmaszámlával és külföldi pénznemben vezetett számlával.

20 A hivatkozott határozat értelmében, a konvertibilis drachmaszámlán tartott pénzeszközöket csak korlátozott körben, egyes kimerítően felsorolt célokra lehetett felhasználni. A hivatkozott határozat előírta, hogy amennyiben a konvertibilis drachmaszámlát külön engedély nélkül az előírt célokon kívüli egyéb célra használták, a felhasznált összeg elvesztette konvertibilitását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

21 Első kérdésével az Areios Pagos lényegében arra keres választ, hogy a valamely tagállamban székhellyel rendelkező és ezen állam tulajdonában lévő bank által

nemzeti pénzeszközben, egyéves futamidővel kibocsátott, tőzsdén jegyzett és forgalmazott kötvények megszerzése az első irányelv I. melléklete B. listájának IV. A. része szerinti „értéktőzsdei kereskedésben részt vevő belföldi értékpapírok megszerzésének [...]", vagy ugyanezen melléklet D. listájának VI. része szerinti „kincstárjegyekbe és a pénzpiaci kereskedésben szokásosan részt vevő értékpapírokba történő rövid távú befektetésnek" minősülnek-e.

22 Az alapeljárás felei között nem vitatott, hogy az első irányelv alapján az Artesia „nem honos személy", amely Görögországban megszerezte az ügy tárgyát képező kötvényeket, és az ezek likvidálásából származó jövedelmet haza kívánta telepíteni. Nem vitatott továbbá, hogy ezek a kötvények belföldi pénznemben meghatározott, egyéves futamidővel kibocsátott, a tőzsdén jegyzett és forgalmazott „belföldi értékpapírok".

23 Az Artesia és az Európai Közösségek Bizottságának álláspontja szerint a kötvények az első irányelv I. melléklete B. listájának VI.A. része alá tartoznak. Ezzel ellentétben a görög jegybank és a görög kormány szerint azok ugyanezen melléklet D. listájának VI. része alá tartoznak.

24 Az alapeljárás tehát az ügy tárgyát képező kötvények ismérveinek eltérő értelmezéséből fakad. A jogvita tárgya az „értéktőzsdei kereskedésben részt vevő értékpapírok" és „a pénzpiaci kereskedésben szokásosan részt vevő értékpapírok" fogalmának értelmezése. Azt is meg kell határozni, hogy a kérdéses kötvények futamideje meghatározó tényező-e a fenti fogalmak értelmezése során. A görög jegybank és a görög kormány álláspontja szerint az ügy tárgyát képező kötvények az első irányelv I. melléklete D. listájának VI. része szerinti „pénzpiaci kereskedésben szokásosan részt vevő értékpapírok" attól függetlenül, hogy azok ténylegesen részt vettek-e tőzsdei kereskedésben.

25 A Szerződés 67. cikke szerint a tőke szabad mozgásához szükséges a tagállamokban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személyekhez kötődő tőkemozgásra vonatkozó korlátozások, valamint a felek állampolgárságán, lakóhelyén vagy székhelyén, illetve a tőkebefektetés helyén alapuló minden megkülönböztetés eltörlése. Az első irányelv a fenti 67. cikk végrehajtása érdekében előírja bizonyos tőkemozgások teljes liberalizálását, valamint meg kívánja szüntetni az összes adminisztratív korlátozást, amely – még amennyiben nem is írnak elő engedélyezést a pénzváltásra, és nem befolyásolják a külföldi értékpapírok megszerzését – korlátját képezi a tagállamok közötti tőkemozgások lehető legszélesebb és leggyorsabb liberalizációjának, ami az első irányelv preambuluma szerint szükséges a Közösség céljainak eléréséhez (lásd a 157/85. sz., Brugnoni és Ruffinengo ügyben 1986. június 24-én hozott ítélet [EBHT 1986., 2013. o.] 21. és 22. pontját.).

26 Igaz ugyan, hogy a hivatkozott melléklet D. listájának VI. részében szerepel „a pénzpiaci kereskedésben szokásosan részt vevő értékpapírok" kifejezés, az első irányelv nem tartalmaz erre vonatkozóan semmilyen meghatározást. Ezzel ellentétben az irányelv utal az „értéktőzsdei kereskedésben részt vevő értékpapírok" kifejezésre ugyanezen melléklet B. listájának IV.A. részében, valamint a magyarázó megjegyzésekben, amelyek tartalmazzák annak meghatározását. A fenti irányelv szerves részét képező (lásd a 143/86. sz., East és társai ügyben 1988. február 4-én hozott ítélet [EBHT 1988., 625. o.] 11. pontját) magyarázó megjegyzések szerint „az értéktőzsdei kereskedésben részt vevő értékpapírok" „olyan értékpapírok, amelyek kereskedését szabályzatok alapján ellenőrzik, és amelyek árfolyamát a hivatalos értéktőzsdék (jegyzett értékpapírok) vagy más, az értéktőzsdéhez kapcsolódó testületek, például bankbizottságok (hivatalosan nem jegyzett értékpapírok) rendszeresen kihirdetik". A Bizottság álláspontja szerint a fenti meghatározás arra utal, hogy a közösségi jogalkotó különleges jelentőséget tulajdonított az értéktőzsdék működési szabályzatainak, különösen azon rendelkezések alapján, amelyek biztosítják a tőzsde működésének átláthatóságát, illetve a kereskedés tárgyát képező értékpapírok árfolyamának közzétételét.

27 Ami az első irányelv I. melléklete B. listájának VI.A. része szerinti „értéktőzsdei kereskedésben részt vevő értékpapírokat" illeti, a közösségi jogalkotó úgy döntött,

hogy a tőzsdéhez hasonló szabályozott környezetben a kereskedés tárgyát képező eszközök részesülhetnek az első irányelv 2. cikke szerinti, az érintett tagállam által az ilyen ügyletek megkötéséhez és végrehajtásához, illetve a tagállamokban honos személyek közötti átutalásokhoz adott általános engedélyben.

28 Ezzel ellentétben az első irányelv I. melléklete D. listájának VI. részében hivatkozott pénzpiac a tőzsdénél kevésbé szabályozott. Valójában a pénzpiacon kötött ügyleteket gyakran magánkörben lefolytatott tárgyalások előzik meg olyan környezetben, amely a tőzsdénél kevésbé átlátható. A fenti állítást az a tény is alátámasztja, hogy „a pénzpiaci kereskedésben szokásosan részt vevő értékpapírok" alapvető jellemzője az, hogy árfolyamaikat nem teszik közzé, ami miatt a nemzeti hatóságoknak esetlegesen értékelniük kell ezeket a fiktív árfolyam útján megvalósuló csalás elkerülése érdekében. Ez nem igaz az „értéktőzsdei kereskedésben részt vevő értékpapírok" esetében, amint azt a főtanácsnok leszögezi indítványának 43. pontjában.

29 Az iratokból kitűnik, hogy bár az értékpapírok részt vettek a tőzsdei kereskedésben, azokat az Artesia ténylegesen az ETVA-tól szerezte. Ugyanakkor ez a körülmény – ellentétben a görög jegybank által a tárgyaláson előadottakkal – nem változtat az ügy tárgyát képező kötvények jellegén. Valójában, amint azt a főtanácsnok indítványának 40. pontjában megállapította, az első irányelv nem írja elő azt, hogy az értékpapír kereskedésének és megszerzésének helye ugyanaz legyen. Az első irányelv első mellékletének B. listája tartalmazza az „értéktőzsdei kereskedésben részt vevő [...] értékpapírok megszerzését [...]", és nem feltétlenül szükséges, hogy az értékpapírokat az értéktőzsdén szerezzék be. Amint a főtanácsnok szintén kifejtette a hivatkozott pontban, ezt az értelmezést alátámasztja az első irányelv összes nyelvi változata.

30 Még amennyiben az értékpapírok futamideje döntő tényező is lenne abban a tekintetben, hogy azok a hivatkozott melléklet D. listájának, vagyis a „[k]

incstárjegyekbe és a pénzpiaci kereskedésben szokásosan részt vevő értékpapírokba történő rövid távú befektetések" hatálya alá tartoznak, és így az irányelv 4. cikkében előírt korlátozás alá esnek, ez semmiképpen nem igaz az „értéktőzsdei kereskedésben részt vevő értékpapírok" esetében. Ezekre csak a hivatkozott melléklet B. listájának IV.A. része, valamint az első irányelv magyarázó megjegyzései vonatkoznak. Ez utóbbi kifejezetten utal a IV.A. részre, és csupán a kibocsátó szervezetet említi, amely lehet „mind állami, mind magánszervezet". A Szerződés 67. cikkének végrehajtásáról szóló, 1960. május 11-i első irányelv módosításáról szóló, 1986. november 17-i 86/566/EGK tanácsi irányelv (HL L 332., 22. o.), valamint a Szerződés 67. cikkének végrehajtásáról szóló, 1988. június 24-i 88/361/EGK tanácsi irányelv (HL L 178., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 10. fejezet; 1. kötet, 10. o.) tartalmazta először a rövid lejáratú kötvények meghatározását, de ezeknek az irányelveknek nincsen visszaható hatálya. Emellett az első irányelv I. melléklete B. listájának VI.A. része szövegéből kitűnik, hogy a közösségi jogalkotó „az értéktőzsdei kereskedésben részt vevő értékpapírok" kifejezést a szó szerinti értelmétől eltérő ismérvek alapján kívánta meghatározni.

31 A fentiekből következik, hogy az ügy tárgyát képező kötvények az első irányelv. I. melléklete B. listájának IV.A. része, valamint az első irányelv magyarázó megjegyzései szerinti „értéktőzsdei kereskedésben részt vevő értékpapíroknak" minősülnek.

32 A fenti körülményekre tekintettel nem szükséges megvizsgálni a hivatkozott melléklet D. listájának VI. része szerinti feltételek egyidejű teljesülését. Még amennyiben ez fenn is állna, ez nem befolyásolná azt a tényt, hogy a kérdéses tőkemozgások részesülnek az első irányelv 2. cikkében létrehozott liberalizált rendszer előnyeiből az alapján, hogy megfeleltek a hivatkozott melléklet B. listájában meghatározott feltételeknek. Az első irányelv egyetlen rendelkezése sem korlátozza a 2. cikk szerinti tőkemozgások által élvezett liberalizációt csupán amiatt, hogy ugyanezen tőkemozgások egyben megfelelnek az irányelv I. mellékletének D. listájában meghatározott feltételeknek is. Ugyanerre a következtetésre lehet jutni, ha az irányelvet egyetlen preambulumbekezdésében meghatározott célja – azaz „a tagállamok közötti tőkemozgások lehető legnagyobb szabadsága, és ezért a tőkemozgások lehető legszélesebb és leggyorsabb liberalizációja" – fényében értelmezzük.

33 Meg kell továbbá jegyezni, hogy az a tény, hogy az alapeljárás tárgyát képező értékpapírok állami tulajdonban lévő, részvénytársasági formában működő bank által kibocsátott értékpapírok, nem befolyásolja ezek jellegét. Erre vonatkozóan az első irányelv mellékletét képező magyarázó megjegyzések rögzítik, hogy a kötvényeket állami vagy magánszervezet is kibocsáthatja, mint az már a jelen ítélet 30. pontjában említésre került.

34 Figyelemmel a fentiekre, az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a valamely tagállamban székhellyel rendelkező, és ezen állam tulajdonában lévő bank által nemzeti pénzeszközben, egyéves futamidővel kibocsátott, a tőzsdén jegyzett és forgalmazott kötvények az első irányelv I. melléklete B. listájának IV.A. része alá esnek. Ezek megszerzése, valamint a likvidálásukból származó hozam az irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozik, amely utal ugyanezen irányelvnek a bevétel hazatelepítésére vonatkozó I. melléklete B. listájára.

A második kérdésről

35 Második kérdésével az Areios Pagos lényegében arra keres választ, hogy az első irányelv I. melléklete D. listájának IX. része alá esik-e a valamely hitelintézetnél vezetett folyószámla vagy betéti számla egyenlegét képező források felhasználása az első kérdésben említettekhez hasonló kötvények megszerzésére.

36 Az első irányelv szempontjából a tőkemozgásokat szükségképpen azok teljességében kell vizsgálni, és amennyiben a tőkemozgás rendeltetése megfelel valamely liberalizált kategóriának, annak eredete – amint arra a jelen ítélet 32. pontja is utal – elvben nem befolyásolja ezt a minősítést. Másrészről a liberalizált kategóriák

valamelyikébe tartozó értékpapírok megszerzését jelentősen akadályozhatná, ha a tagállamok szabadon korlátozhatnák a folyószámlák vagy betéti számlák egyenlegének felhasználását e célra.

37 Következésképpen a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az a tény, hogy az első irányelv I. melléklete B. listájának IV.A. része alá tartozó kötvények megszerzését a D. lista IX. része szerinti pénzügyi intézménynél vezetett folyószámla vagy betéti számla egyenlegének felhasználásával finanszírozták, nem befolyásolja azt, hogy a tőkemozgást az említett melléklet B. listája IV.A. része szerint kell minősíteni.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A valamely tagállamban székhellyel rendelkező, és ezen állam tulajdonában lévő bank által nemzeti pénzeszközben, egyéves futamidővel kibocsátott, a tőzsdén jegyzett és forgalmazott kötvények a Szerződés 67. cikkének végrehajtásáról szóló, 1960. május 11-i első tanácsi irányelv I. melléklete**

B. listájának IV.A. része alá esnek. Ezek megszerzése, valamint a likvidálásukból származó hozam az irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozik, amely utal ugyanezen irányelvnek a bevétel hazatelepítésére vonatkozó I. melléklete B. listájára.

2) **Az a tény, hogy az első irányelv I. melléklete B. listájának IV.A. része alá tartozó kötvények megszerzését a D. lista IX. része szerinti pénzügyi intézménynél vezetett folyószámla vagy betéti számla egyenlegének felhasználásával finanszírozták, nem befolyásolja azt, hogy a tőkemozgást az említett melléklet B. listája IV.A. része szerint kell minősíteni.**

Aláírások